

Preparació del viatge apostòlic del papa Lleó XIV a Catalunya

«Beneït el qui ve en nom del Senyor» (Mt 21,11)

Davant la visita del papa Lleó XIV

A les portes de la propera visita del Sant Pare Lleó XIV a casa nostra, els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya manifestem el goig i l'esperança que genera aquest esdeveniment en tots nosaltres. Amb aquestes breus ratlles reconeixem el goig d'aquesta visita, al mateix temps que es revifa en nosaltres la consciència de reconèixer que som humils servidors de tot el poble de Déu.

«Jo he pregat per tu perquè no defalleixi la teva fidelitat. I tu, quan sigui l'hora, conforta els meus germans» (Lc 22,32). Aquestes són les paraules que Jesús dirigeix a Pere durant el darrer sopar. I és el mandat que el Sant Pare ve a acomplir i que sosté la seva missió: enfortir-nos en la fe. Essent forts en el Senyor, és Ell mateix qui obre en nosaltres l'horitzó de l'esperança i ens convida a viure segons el criteri de la caritat.

Des d'aquesta missió clara que té el Papa, a imatge de Jesús, el bon Pastor, d'estar ben a prop de la humanitat sencera, volem convidar totes les comunitats cristianes de casa nostra a viure aquesta visita com una experiència viva de fe. «Alceu la mirada», és la invitació d'aquests dies per fixar-nos altra vegada en Jesús. La creu encimbellada, que corona la basílica de la Sagrada Família de Barcelona i que Lleó XIV beneirà, és expressió de la necessitat de mirar amb fe Jesucrist, mort i ressuscitat, esperança nostra. Des de la creu experimentem la vida com una alegria misteriosa que ens impulsa a seguir amb fermesa el nostre camí.

El Sant Pare ve a Catalunya, com l'any 1982 ens va visitar sant Joan Pau II i l'any 2010 Benet XVI. Ho fa en un moment complex i apassionant. El nostre món viu reptes urgents. Amb les paraules que ens adreçarà de ben segur serem convidats a no acomodar-nos resignadament en els conflictes, en les injustícies, ni en el sofriment. No podem de cap manera girar l'esquena als més necessitats, als més ferits i als més pobres. Viure la fe vol dir fer-nos propers, disponibles a tots els qui necessitin una mà amiga, des de la senzillesa del Crist, el qui ha vingut a donar la vida i a rentar els peus dels nostres cansaments quotidians.

Desitgem que aquesta visita sigui un clar ressò de la pau del Crist ressuscitat, sempre «desarmada i desarmant». La veu profètica del Papa és expressió del seu deure, com a enviat a anunciar l'Evangeli de la pau per tot el món. Us convidem a afegir-vos al clam del Papa a favor de la pau, i donar-li el nostre escalf. Acompanyar-lo en aquesta visita no vol ser res més que una expressió de pau i d'esperança en un món nou, com ell mateix afirmava: «Prou de la idolatria del jo i dels diners! Prou de l'exhibició de poder! Prou de la guerra! (Pregària per la pau, 11 d'abril de 2026). Es tracta d'un clam compartit pels qui volem seguir l'Evangeli de Jesús i per totes les persones de bona voluntat.

Anhelem que les trobades que viurem properament —en directe o a través dels mitjans de comunicació—, ens esperonin a ser més i més l'Església que peregrina en aquesta terra: creient, creïble, missionera, acollidora i coherent amb el seu full de ruta, l'Evangeli. Les nostres comunitats han d'aspirar a esdevenir espais de reconciliació, de diàleg, d'oració i d'una fe ben viva, és a dir, fraterna i filial. Les nombroses realitats eclesials del nostre present, i en especial les més joves, han de

poder ser acompanyades i conegudes com el que són, una realitat plena de matisos, que volen ser expressió del misteri de l'Amor de Déu Pare, Fill i Esperit Sant.

Encara més. No volem descuidar de cap manera l'expressió més bella de la fe, aquella que a través del servei generós manifesta de manera concreta què vol dir estimar. Així ho descobrim de Jesús i el misteri del lliurament total que Ell fa a la creu. «Alceu vers Ell la mirada. Us omplirà de llum» (Sl 34,6), és així com progressarem en el camí de la nostra història de salvació, donant-nos amb Amor. Aquesta és la bellesa que transformarà les nostres fragilitats, en signes de la presència d'un Déu que sempre ens convida a l'esperança.

Convidem, doncs, les comunitats cristianes de Catalunya a incrementar aquests dies la pregària pel fruit de la visita del successor de Pere, «perpetu i visible principi i fonament de la unitat» (LG 23). En el llibre dels Fets dels apòstols llegim que «mentre Pere era tancat a la presó, la comunitat pregava a Déu intensament per ell» (Fets 12,5). I, després, en sortir miraculosament de la garjola, en ocasió de la seva visita a casa de Maria, la mare de Joan, anomenat Marc, tornem a llegir que «hi havia molta gent reunida que pregava» (Fets 12,12). La força de la pregària de la comunitat sustenta el ministeri de Pere. També, doncs, nosaltres, com la primera església, hem de pregar constantment el Senyor pel successor de Pere i, de manera particular, pel fruit espiritual d'aquesta visita.

Tant de bo, que amb aquesta visita ens descobrim urgits a seguir afavorint i consolidant arquitectures d'esperança, de bondat i d'alegria, espais de Déu que rebutjant tota mena de reducció i polarització, ens concedeixi la gràcia de comprendre aquest temps que vivim. Que ben a prop de Maria, sota l'advocació de Montserrat, no ens deixem mai arrossegat per la confusió, ans el contrari, a esdevenir instruments humils d'un món nou, que neix del Crist mort i ressuscitat.

Catequesi: «Alça la mirada: la creu de Gaudí i els crucificats d'avui»

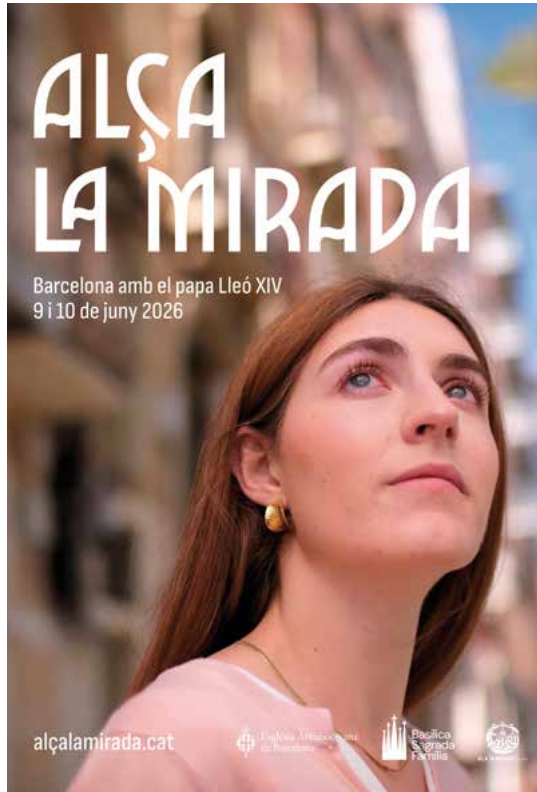
«Alçar la mirada» no és un exercici d'evasió cap al cel per oblidar la terra. La creu de la Sagrada Família coronant Barcelona és un recordatori permanent que el Senyor es troba entre els crucificats del nostre temps. Aquesta va ser la intenció d'Antoni Gaudí. En aquesta breu catequesi et convidem a contemplar alguns dels rostres de dolor del nostre voltant. Aprenguem a deixar-nos tocar per ells i a respondre a la crida de Déu.

Les creus del nostre voltant

- **Soledat.** La Sra. Dolors (88 anys) viu en un quart pis sense ascensor al barri de l'Eixample. La seva xarxa d'amigues ha anat desapareixent. La seva única connexió amb el món és la ràdio i el voluntari que la visita un cop a la setmana. Representa la «soledat no desitjada», una creu invisible i silenciosa enmig de la gran ciutat.
- **Addicció.** El Marcos (43 anys) és addicte als videojocs i a les xarxes, viu en una «violència passiva» d'aïllament. Ha perdut el contacte amb la realitat, tancat en un món virtual on el conflicte i la dopamina substitueixen la pau del cor. La seva agressivitat creix quan està «desconnectat». Està crucificat per la dependència que li roba la llibertat.

Escoltem la Paraula de Déu. Evangeli segons Mateu (Mt 25,35-40)

Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em va

acollir; anava despullat, i em va vestir; estava malalt, i em va visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm. Llavors els justos li respondran: —Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, despullat, malalt

o a la presó, i vinguéreu a veure't? El rei els respondrà: —En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi.

Les creus viscudes per Antoni Gaudí

- Gaudí va viure una profunda crisi personal el 1894 que el va portar a un dejuni extrem. A prop de la mort, el bisbe Torras i Bages li va dir que el seu talent havia de servir a la glòria de Déu, no quedar-se tancat. Gaudí, humil, va obrir els ulls: la seva arquitectura ja no seria seva, seria per als altres.
- El 1910 i el 1911 Gaudí va caure malalt i va viure moments difícils. Va ser en aquests «pous» on va néixer la força per dibuixar la façana de la Passió. El dolor es va fer art i esperança.
- Gaudí va viure una vellesa austera, sovint confós amb un captaire. En aquest estil de vida pobre, ell «aprenia a mirar el món des de Déu».

Conclusió i pregària

Quins crucificats coneixes al teu voltant? Com els pots alleujar? Et pots interessar per ells? Preguar per ells? Ajudar-los d'alguna manera?

«Senyor, fes-nos veure en els més vulnerables al nostre costat, el teu rostre. Ajuda'ns a posar els nostres talents al servei dels altres».

Adaptació de la catequesi Magis que pots trobar completa, junt amb els altres materials, al web alcalamirada.cat

Apunt biogràfic del papa Lleó XIV

El 8 de maig de 2025, el conclave va elegir Papa l'estatunidenc Robert Francis Prevost, que va adoptar el nom de Lleó XIV. Amb 69 anys, es convertia en el 267è bisbe de Roma i en el primer pontífex procedent de l'Orde de Sant Agustí, amb una trajectòria marcada per la missió, el govern eclesial i una clara vocació pastoral.

Nascut el 14 de setembre de 1955 a Chicago, en una família d'origen europeu, Prevost es va formar entre els Estats Units i Roma. Entre 1973 i 1977 va estudiar a la Universitat de Vilanova (Pennsilvània, Estats Units) on es va llicenciar en Matemàtiques i Filosofia. L'1 de setembre de 1977 va ingressar a l'Orde de Sant Agustí. Va fer professió solemne el 29 d'agost de 1981 i

va ser ordenat sacerdot amb 26 anys el 19 de juny del 1982 al col·legi agustiniana de Roma. Es va especialitzar en Dret Canònic. El 1987 va defensar la tesi doctoral «El paper del Prior Local de l'Orde de Sant Agustí».

El 1985 va ser enviat al Perú, on va viure una etapa decisiva durant més d'una dècada, sobretot a Chulucanas i Trujillo. Allà va exercir com a formador, professor i pastor en contextos sovint humils, una experiència que va marcar el seu estil de pastor: pròxim, discret i sensible a les qüestions socials. Com a membre de l'orde agustiniana, el seu enfocament de l'evangelització remet a la intuïció de sant Agustí que el cor humà només troba repòs en Déu. El 1999 va ser elegit prior provincial

dels agustinians a Chicago, i el setembre de 2001 va passar a ser prior general de l'Orde, càrrec que va exercir fins el 2013 després de ser reelegit el 2007. Va ser en aquesta etapa que va viatjar pel món i va visitar Catalunya dues vegades, fent parada a Badalona on el seu orde treballa a la parròquia de Sant Roc des de fa dècades.

El 3 de novembre de 2014, el papa Francesc el va nomenar administrador apostòlic de Chiclayo (Perú) i bisbe titular de Sufar; va ser ordenat bisbe el 12 de desembre de 2014. El 26 de setembre de 2015 va ser nomenat bisbe de Chiclayo. El 30 de gener de 2023 va ser designat prefecte del Dicasteri per als Bisbes i el 30 de setembre del mateix any va ser creat cardenal.

L'elecció del nom Lleó XIV ofereix una clau de lectura del seu pontificat. El nou Papa es vincula a la tradició de Lleó XIII (Papa del 1878 al 1903), impulsor de la doctrina social amb la carta encíclica *Rerum Novarum*, i evoca també Lleó I el Gran, referent d'autoritat doctrinal.

En els primers mesos de pontificat, Lleó XIV ha perfilat tres grans eixos: un de pastoral, centrat en l'acompanyament; un de social, amb atenció a la pau, als vulnerables (amb el seu primer gran document *Dilexi te*), als reptes tecnològics i a perseverar en la lluita contra els abusos —amb èmfasi en la prevenció i la reparació integral—; i un d'eclesial, orientat a una Església més sinodal i amb un govern prudent.

Tots els detalls sobre el programa del viatge apostòlic al web: alcalamirada.cat

Església Arxidiocesana de Barcelona

Basilica Sagrada Família

alça la mirada (14.155)